

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **K. O.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 14.10.2013 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 11.7.2013, o invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14.10.2013 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 11.7.2013, kterým zamítla žádost žalobkyně podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů o změnu invalidního důchodu. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 26.6.2013, podle kterého je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě

ze dne 1.10.2013, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobkyně určena rovněž ve výši 35%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že je po dvou transplantacích ledviny, v důsledku čehož je nutno dodržovat přísný režim, tak aby nedošlo ke zhoršení zdravotního stavu a eventuálně k nové transplantaci ledviny. Posudková lékařka souhlasí s tím, že při hledání práce nesmí vykonávat práci fyzicky těžkou, práci v nepříznivých klimatických podmínkách, nesmí se vystavovat riziku infekce, nesmí konat práce v nočních směnách a je nucena dodržovat diabetický režim s aplikací inzulínu. Dále poukázala na problém cestování hromadnými dopravními prostředky a na to, že jí žádný zaměstnavatel neumožní odpočinek žádoucí z hlediska zdravotního stavu. Žalobkyně je přesvědčena o špatném posouzení svého zdravotního stavu.

Žalovaná navrhovala, po provedeném dokazování, zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 14.10.2013 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Bruntále, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 17.2.2014 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně, která byla posouzena jako invalidní v prvním stupni podala dne 13.5.2013 žádost o změnu stupně invalidního důchodu. Na základě této její žádosti byl její zdravotní stav posouzen dne 26.6.2013 lékařem posudkové služby OSSZ v Bruntále se závěrem, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně činí 30% podle kapitoly XIV, oddíl A, položka 6a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. S ohledem na další zdravotní postižení zvýšil posudkový lékař toto hodnocení o 5% podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky, celkem tedy na 35%. Rozhodnutím žalované ze dne 11.7.2013 byla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky dne 1.8.2013, o kterých rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Š. a jejího nálezu ze dne 13.6.2013, z nálezů transplantační poradny Doc. MUDr. K. ze dne 27.5.2013, 25.9.2013 a 22.1.2014, z nálezů diabetologické

ambulance MUDr. H. ze dne 10.6.2013 a 5.2.2014, z nálezů kardiologické ambulance MUDr. Č. ze dne 30.1.2014 a 5.2.2014, z nálezu oční ambulance MUDr. W. ze dne 3.6.2013, z nálezů chirurgické ambulance MUDr. Š. ze dne 10.9.2013 a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Bruntále. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně stav po opakované transplantaci ledviny s velmi dobrou stabilizovanou funkcí štěpu a s přítomností dalších zdravotních postižení v souvislosti s touto transplantací. Jde o zdravotní postižení srovnatelné s postižením uvedeným v kapitole XIV, oddíl A, položce 7c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila posudková pokles pracovní schopnosti o 40%. K tomuto posouzení dodala, že se jedná o stav po opakované transplantaci ledviny, byť u žalobkyně není provedena transplantace slinivky břišní, která je součástí této položky a že k tomuto posouzení ji vedl především legislativně nevhodně determinovaná položka 7 – transplantace ledviny, kde v položce 7a je stav po transplantaci do dosažení stabilizace renální funkce, o což se u žalobkyně v žádném případě nejedná (jsou zde myšleny stavy v krátkém časovém období po transplantaci do jednoho až dvou let) a rovněž se nejedná o položku 7b, kde je uveden stav po transplantaci ledviny při dobré stabilizaci renálních funkcí a bez výskytu komplikací, což žalobkyně naplňuje pouze částečně, kdy je u ní dobrá stabilizace renálních funkcí podle opakovaných laboratorních hodnot, avšak vyskytují se komplikace v souvislosti se stavem po opakované transplantaci ledviny. Posudková komise hodnotila uvedené rozhodující zdravotní postižení žalobkyně odlišně, jak od lékaře pověřeného vypracováním posudku pro OSSZ v Bruntále, tak i lékaře ČSSZ, který posuzoval zdravotní stav žalobkyně v námitkovém řízení. Podle těchto posudků byla rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně hodnocena dle kapitoly XIV, oddílu A, položky 6a, tedy jako chronické selhání ledvin s vleklým funkčním postižením. Dle posudkové komise je toto hodnocení jednoznačně nesprávné, jelikož v případě žalobkyně podle doložených odborných nálezů není zhoršena funkce štěpu ani funkce transplantované ledviny, a proto nelze použít položku 6a až 6e, která zohledňuje chronické selhání ledvin, jež však u žalobkyně přítomno není. Posudková komise tedy uzavřela, že se u žalobkyně jedná o pokles pracovní schopnosti ve výši 40% a tedy o invaliditu prvního stupně.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 14.10.2013 byla invalidní v prvním stupni invalidity. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 40% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK

MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru, do kterého spadá dominantní zdravotní postižení žalobkyně. Posudková komise se v posudku mimo jiné také dostačujícím způsobem vypořádala s odlišným posudkovým závěrem na rozdíl od posudků podaných v průběhu správního řízení ve věci žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu.

Jelikož žalobkyně k datu 14.10.2013 byla invalidní v prvním stupni, přičemž se žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity, krajskému soudu než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 20. března 2014

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček